

POWOŁOWCZYŻNA (1) sb f

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz wołowy).

sg [G powołowczyzny.] ◊ A powołowczyżnę. ◊ [L powołowczyżnie.]

Sł stp notuje, Cn s.v. pastwisko pospolite, Linde XVI w.

Danina w postaci wołu lub ekwiwalentu pieniężnego składana na rzecz pana od gospodarstwa chłopskiego: [Tákże też y o powołowczyżnie ma być rozumiano. *HerburtStat* 271 (*Linde*); *UniwPobor* 1591 A4v; Wyiawfzy woły Szláchecckie y iáłowice z powołowczyżny wziętych/ y wołow żimowanych włańnym gumnem szláchecckim/ choćby ie kupiec stárgował *UniwPobor* 1593 A4; *AktaSejmikPozn* 1593 170.]

[Zwrot: »dawać powołowczyżnę«: Tamże ludzie dają wieprze, barany, powołowczyżnę tym sposobem jako i w Winnikowczach. *LustrRus* 167, 168, 169, 175.]

Przen: Pieniądze za sprzedane bydło [czyja]: [złodziej bydłęcy] Bierze kozły/ bárány y co fię náwinie: Bierze bydło rogáte/ bierze karmne świnię. [...] Ná tárgu nieznáiomym towáru odbywa; Ceni ná poły dármo/ á wziawfzy iściznę/ Mknie precz/ przelichmániwfzy śwą powołowczyżnę. *KlonWor* 19.

Cf POWOŁCZYŻNA, [POWOŁOSZCZYŻNA], [POWOŁOWE], [POWOŁOWSZCZYŻNA]

MN